

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyň JUDr. Naděždy Treschlové a JUDr. Hany Kadaňové, Ph.D., ve věci

žalobce: **X. X. X.**, narozený X.
ubytování X.
zastoupen advokátkou JUDr. Annou Pavlíkovou
sídlem Varšavská 714/38, 120 00 Praha 2

proti
žalovanému: **Velvyslanectví České republiky v Hanoji**
sídlem 13 Chu Van An, Hanoj, Vietnamská socialistická republika

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 3. 2023, č.j. 1388-1/2023-MZV/HANOKO

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 3. 2023 č.j. 1388-1/2023-MZV/HANOKO se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení 11 228 Kč, a to do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku k rukám jeho zástupkyně, advokátky JUDr. Anny Pavlíkové.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí, kterým žalovaný rozhodl o žalobcově žádosti o udělení víza k pobytu nad 90 dnů za kulturním účelem tak, že je nepřijatelná, protože nebyla předložena jedna z náležitostí žádosti, a to výpis z evidence Rejstříku trestů Vietnamské socialistické republiky opatřený řádným úředně ověřeným překladem do českého jazyka.

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

II. Napadené rozhodnutí

2. Žalovaný odůvodnil své rozhodnutí tím, že žalobce ke své žádosti o dlouhodobé vízum za kulturním účelem nepředložil veškeré zákonné náležitosti dle § 31 odst. 1 a 3 a § 55 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“). Žalobce předložil originál výpisu evidence Rejstříku trestů Vietnamské socialistické republiky s prostým překladem, který nepocházel od soudního tlumočníka, a který byl volně přiložen a postrádal připevnění k samotnému výpisu. Nejednalo se tedy o výpis s úředně ověřeným překladem do českého jazyka. Z toho důvodu se na tento dokument hledí dle § 169 odst. 2 zákona o pobytu cizinců, jako by nebyl předložen vůbec, což způsobuje nepřijatelnost žádosti.

III. Žaloba

3. Žalobce požadoval zrušení napadeného rozhodnutí.
4. V žalobě namítal, že žalovaný chybně aplikoval § 31 odst. 1 zákona o pobytu cizinců, protože výpis z rejstříku trestů je náležitostí žádosti o dlouhodobé vízum, která se předkládá až na žádost správního orgánu, a proto žádost nemůže být pro jeho nedoložení automaticky nepřijatelná. Napadené rozhodnutí ani neobsahuje odůvodnění ohledně toho, proč dle jeho názoru pro závěr o nepřijatelnosti žádosti stačí i vada náležitosti spočívající v nedostatecích překladu, a nikoliv samotné nedoložení náležitosti. Žalovaný také neodůvodnil, zda vůbec byla naplněna premisa § 31 odst. 3 písm. a) zákona o pobytu cizinců, že byl žalobce o předložení výpisu z rejstříku trestů požádán. Napadené rozhodnutí je proto nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Pouhou informací na webu žalovaného nelze za žádost dle uvedeného ustanovení považovat, žalobce měl být k předložení vyzván.
5. Žalobce dále argumentoval, že vada jedné z náležitostí žádosti (nedostatek překladu) neznamená, že by nebyla náležitost předložena vůbec. Ani žalovaný nezpochyboval, že originál výpisu z rejstříku trestů předložen byl. Ve skutečnosti žádná z náležitostí žádosti o dlouhodobé vízum ve smyslu § 31 odst. 1 a 3 nechyběla. Není přípustné, aby žalovaný po doložení všech požadovaných náležitostí ještě hodnotil jejich nedostatky, to přísluší až Ministerstvu vnitra v rámci řízení o žádosti. Postup žalovaného tedy neodpovídal zákonu o pobytu cizinců.
6. Žalovaný porušil zákon také tím, že žalobce nevyzval k doložení úředně ověřeného překladu doloženého výpisu z evidence rejstříku trestů do českého jazyka, ačkoliv tak dle § 169 odst. 2 zákona o pobytu cizinců učinit měl. Žalovaný tak předjímal rozhodnutí Ministerstva vnitra, které je příslušné k rozhodování o udělení víza a posuzování vad doložených náležitostí žádosti. Jelikož nebyl žalobce k doložení chybějícího úředního překladu vyzván, trpí řízení podstatnou vadou, která vedla k nezákonnosti napadeného rozhodnutí.

IV. Vyjádření žalovaného

7. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout a odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí.
8. Žalovaný uvedl, že dle § 31 odst. 3 písm. a) zákona o pobytu cizinců je žadatel o dlouhodobé vízum na požádání povinen předložit doklad obdobný výpisu z evidence Rejstříku trestů, přičemž požadavek na jeho doložení je v případě žádostí podávaných u žalovaného uveden na jeho webových stránkách. Ze zákona nijak nevyplývá, jakou formu má požádání

správního orgánu o předložení daného dokladu mít, a proto nelze presumovat, že by se mělo jednat o individualizovanou výzvu. Uvedení tohoto požadavku na internetových stránkách představuje veřejný a rovný způsob uvedení ve známost, který odpovídá zásadě rychlosti postupu správních orgánů. Žalobce si jej také byl zjevně vědom, když takový doklad doložil, ačkoliv bez úředně ověřeného překladu. Tento postup byl aprobován také Nejvyšším správním soudem v rozsudku ze dne 4. 4. 2018 č.j. 10 Azs 377/2017-25.

9. Žalovaný zdůraznil, že ověřeným překladem je výhradně soudní překlad. Na dokument vyhotovený v cizím jazyce bez doloženého úředně ověřeného překladu se hledí, jako kdyby přeložen nebyl. Žalobce sice doložil originál dokladu obdobného výpisu z evidence Rejstříku trestů, ale doplnil jej pouze překladem spojeným s jeho kopií, který nenaplnňoval znaky soudního překladu. Překlad byl připojen pouze ke kopii dokumentu a originál výpisu byl volně přiložen k žádosti. Z těchto důvodů překlad nemohl být akceptován a uplatnila se fikce dle § 169 odst. 2 zákona o pobytu cizinců, že se na dokument hledí, jako kdyby předložen nebyl. Žádost proto neobsahovala všechny náležitosti, což způsobilo její nepřijatelnost. Žalovaný jakožto zastupitelský úřad sice nevede řízení o žádosti o vízum, ale posuzuje obsah náležitostí přiložených k žádosti, aby zajistil jejich bezvadnost co do splnění formálních požadavků. Obsahuje-li podání vady, vysloví závěr o nepřijatelnosti žádosti. Zkoumání toho, zda je cizojazyčný doklad opatřen úředně ověřeným překladem, se soustředí na formální požadavky, aby mohlo Ministerstvo vnitra při vedení řízení o žádosti bez dalšího rozhodnout.
10. Žalovaný zdůraznil, že nejsou stanoveny žádné formální požadavky na výzvu k doložení úředně ověřeného překladu. Výzva tedy může být i ústní a nemusí být spojena s určením lhůty. V případě žalobce byl uplatněn běžný postup zastupitelského úřadu, který má povinnost postupovat tak, aby nikomu nevznikaly zbytečné náklady a nezatěžoval dotčené osoby. Pokud žadatel na výzvu patřičnou náležitost nedoloží, zastupitelský úřad ihned rozhodne o nepřijatelnosti a vrátí tiskopis žádosti i předložené doklady a ani nevybírá správní poplatek, díky čemuž může žadatel ihned podat žádost znovu. V případě přijetí žádosti by musel žalovaný vybrat správní poplatek, byla by prodloužena i doba do vydání rozhodnutí o žádosti a žalobce by byl zatížen častější interakcí se zastupitelským úřadem. Zákon v případě neúplné žádosti, kterou není žadatel schopen doplnit na místě, neupravuje jiný způsob vyřízení žádosti než stanovením její nepřijatelnosti.
11. Dle mínění žalovaného je z napadeného rozhodnutí seznatelné, na základě jakých skutečností žalovaný rozhodl, a jeho závěr je řádně odůvodněn. Námitka nepřezkoumatelnosti není opodstatněná, když žalobce byl schopen v reakci na odůvodnění napadeného rozhodnutí sepsat žalobu.
12. Žalovaný uzavřel, že i kdyby v řízení před správním soudem došlo ke zrušení napadeného rozhodnutí, náležitosti přiložené k žádosti o udělení dlouhodobého víza nesmí být starší 180 dnů, a žalobce by proto musel všechny náležitosti žádosti dokládat znovu.

V. Posouzení věci Městským soudem v Praze

13. Městský soud v Praze ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí i řízení, které mu

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

předcházelo, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlížet z úřední povinnosti, přitom vycházel ze skutkového a právního stavu v době vydání rozhodnutí.

14. Ve věci rozhodl soud podle § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení jednání, neboť žádný z účastníků nevyslovil s tímto postupem po poučení soudem nesouhlas. Důvodem pro nařízení jednání nebyla ani potřeba dokazování, neboť veškeré listiny potřebné pro rozhodnutí jsou obsaženy ve správním spisu, jímž se dokazování neprovádí (rozsudek NSS č. j. 9 Afs 8/2008-117 z 29. 1. 2009).
15. Žaloba je důvodná.
16. V projednávané věci byla stěžejní právní otázka, zda skutečnost, že žalobce nepředložil doklad obdobný výpisu z evidence Rejstříku trestů jako podklad k posouzení trestní zachovalosti ve smyslu § 31 odst. 3 zákona o pobytu cizinců s úředně ověřeným překladem do českého jazyka spolu s žádostí o dlouhodobé vízum bez vyzvání správního orgánu, způsobuje nepřijatelnost žádosti.
17. Dle § 31 odst. 3 písm. a) zákona o pobytu cizinců k žádosti o udělení víza k pobytu nad 90 dnů je cizinec na požádání dále povinen předložit doklad obdobný výpisu z evidence Rejstříku trestů jako podklad k posouzení trestní zachovalosti (§ 174) vydaného státem, jehož je cizinec státním občanem, jakož i státy, v nichž cizinec pobýval v posledních 3 letech ve svém souhrnu po dobu delší než 6 měsíců, nebo čestné prohlášení v případě, že tento stát takový doklad nevydává; doklad nelze vyžadovat od cizince mladšího 15 let.
18. Dle § 169 odst. 2 zákona o pobytu cizinců pokud žadatel v řízení podle tohoto zákona předložil dokument vyhotovený v jiném než českém jazyce a ani na výzvu správního orgánu nedoložil úředně ověřený překlad tohoto dokumentu do jazyka českého, hledí se na tento dokument, jako by nebyl předložen.
19. Dle § 169h odst. 2 písm. b) žádost o udělení dlouhodobého víza a žádost o prodloužení doby platnosti dlouhodobého víza a doby pobytu na území na toto vízum je dále nepřijatelná, jestliže k žádosti nebyly předloženy náležitosti podle tohoto zákona; to neplatí, jde-li o žádost cizince narozeného na území.
20. Soud nejprve vypořádá žalobcovu námitku nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí pro nedostatek důvodů.
21. Zrušení správního rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno vadám správních rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů (či pro nesrozumitelnost) skutečně nelze správní rozhodnutí meritorně přezkoumat. Rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů tehdy, jestliže správní orgán neuvede konkrétní důvody, o něž se jeho rozhodnutí opírá (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 12. 2006, č. j. 2 As 37/2006-63), nevypořádá se se všemi odvolacími námitkami (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 12. 2008, č. j. 8 Afs 66/2008-71), či neuvede důvody, proč nepovažoval za důvodnou právní argumentaci účastníka řízení a proč námitky účastníka považuje za liché, mylné nebo vyvrácené (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 7. 2005, č. j. 2 Afs 24/2005-44).

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

22. Nepřezkoumatelným pro nedostatek skutkových důvodů pak může být podle ustálené rozhodovací praxe rozhodnutí pro takové vady skutkových zjištění, která utvářejí rozhodovací důvody, typicky tedy tam, kde správní orgán opřel rozhodovací důvody o skutečnosti v řízení nezjišťované, případně zjištěné v rozporu se zákonem anebo tam, kde není zřejmé, zda vůbec byly v řízení nějaké důkazy provedeny.
23. Městský soud ověřil, že napadené rozhodnutí, ač stručné, shrnuje důvody, pro které žalovaný učinil závěr o nepřijatelnosti žádosti. Žalovaný v odůvodnění shrnul skutkový stav a aplikoval na něj právní předpis. S ohledem na to, že se nejedná o rozhodnutí o opravném prostředku, nebylo třeba vypořádávat konkrétní argumentaci žalobce. Přezkum napadeného rozhodnutí je bez potíží možný a dle názoru soudu napadené rozhodnutí vyhovuje požadavkům na přezkoumatelnost.
24. Žalobce také argumentoval, že za situace, kdy měl žalovaný za to, že nebyl řádně předložen výpis z evidence Rejstříku trestů Vietnamské socialistické republiky opatřený úředně ověřeným překladem do českého jazyka, měl být k jeho předložení vyzván. Za výzvu nemůže dle jeho názoru sloužit informace o nutnosti jej předložit již s podáním žádosti o dlouhodobé vízum na internetových stránkách žalovaného.
25. Soud konstatuje, že žádost o udělení dlouhodobého víza se považuje za nepřijatelnou nejen tehdy, nedoložil-li cizinec doklady podle § 31 odst. 1 zákona o pobytu cizinců, ale též doklady předkládané „na požádání“ správního orgánu (§ 31 odst. 3 zákona o pobytu cizinců). Důvody nepřijatelnosti se však vztahují jen na takovéto doklady podle § 31 odst. 3, které měl cizinec povinnost předložit, tedy správní orgán o jejich předložení v souladu s § 31 odst. 3 požádal. Nepožádal-li by o jejich předložení, nemohla by ani formálně nesprávná listina, kterou však žalobce předložit nemusel, založit nepřijatelnost žádosti (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 4. 2018 č.j. 10 Azs 377/2017-25).
26. Jak vysvětlil Nejvyšší správní soud v odkazovaném rozsudku, požádání správního orgánu: *„se může dít jak adresně ve vztahu k individuálnímu cizinci, tak obecně ve vztahu k určité skupině cizinců nebo ke všem cizincům pocházejícím z určitého státu nebo z jeho určité oblasti. Ostatně druhý doklad, o jehož předložení může správní orgán podle § 31 odst. 4 (nyní § 31 odst. 3) „požádat“, je doklad potvrzující splnění požadavků opatření před zavlečením infekčního onemocnění, což je typický doklad obecně vyžadovaný ve vztahu k cizincům pocházejícím z rizikových oblastí zemí trpících infekčními onemocněními. Povinnost předložit doklad obdobný výpisu z evidence Rejstříku trestů tedy mohla být založena též „požádáním“ na internetové stránce velvyslanectví“.* Na rozdíl od žalobce má soud za to, že informaci na webové stránce žalovaného lze považovat za požádání, na jehož základě žalobce tíží povinnost doklad obdobný výpisu z evidence Rejstříku trestů jako podklad k posouzení trestní záchovalosti ve smyslu § 31 odst. 3 zákona o pobytu cizinců předložit, protože právě internetové stránky slouží mimo jiné ke komunikaci s potenciálními účastníky řízení, a v konečném důsledku také k naplňování zásady rychlosti a hospodárnosti správního řízení. Soud proto uzavírá, že žalobce byl povinen doklad obdobný výpisu z evidence Rejstříku trestů předložit, nicméně to samo o sobě k závěru o tom, že žádost žalobce byla nepřijatelná, nepostačuje.

27. Žalobce totiž doklad obdobný výpisu z evidence Rejstříku trestů předložil, avšak nebyl opatřen úředně ověřeným do českého jazyka. Povinnost žalobce předložit úředně ověřený překlad dokladu obdobného výpisu z evidence Rejstříku trestů do českého jazyka vyplývá z § 169 odst. 2 zákona o pobytu cizinců. Pokud však žalobce tuto svou povinnost nesplnil, neznamená to bez dalšího, že by byla jeho žádost nepřijatelná, jak se mylně domnívá žalovaný. Jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 20. 4. 2023, č. j. 2 Azs 35/2023–27, v bodu [16]: *„Nejvyšší správní soud souhlasí s městským soudem v tom, že je potřeba rozlišovat mezi institutem nepřijatelnosti žádosti a zastavením již zahájeného řízení, případně odmítnutím či zamítnutím žádosti. Jak konstatuje důvodová zpráva k zákonu č. 222/2017 Sb., cílem § 169h zákona o pobytu cizinců „je především zefektivnit řízení v případech, kdy je zjevné, že žádost v podobě, v jaké byla podána, nemůže být z formálního hlediska úspěšná“. Kromě nezaplacení správního poplatku se tak může stát mj. v případě, kdy cizinec nepředloží některou z požadovaných náležitostí [§ 169h odst. 2 písm. b) zákona o pobytu cizinců]. Důvodová zpráva ve vztahu k tomuto ustanovení dodává, že „pokud [žadatel] náležitosti doloží, ale tyto náležitosti, resp. některá z nich, budou mít vady (formální či obsahové), musí již správní orgán žadatele vyzvat k odstranění vad.“ Správní orgán tak sice žadatele k odstranění vad vyzývá, ale pouze v případě, že splnil primární povinnost spočívající v předložení veškerých potřebných dokladů. Tento postup odpovídá účelu nepřijatelnosti žádosti, jímž je přimět žadatele k co největší procesní opatrnosti a pečlivosti, s níž žádost podává. Institut nepřijatelnosti správními orgány umožňuje, aby se nezabývaly žádostmi, které trpí závažnými a zjevnými nedostatky.“*
28. Dle názoru soudu žalovaný pochybil, když učinil závěr o nepřijatelnosti žalobcovy žádosti, aniž by byl žalobce vyzván k doložení úředně ověřeného překladu výpisu z rejstříku trestů Vietnamské socialistické republiky do českého jazyka. Z § 169 odst. 2 zákona o pobytu cizinců vyplývá, že fikce nepředložení dokumentu nastává až tehdy, kdy jej žadatel nepředložil ani na výzvu správního orgánu. Jelikož ze správního spisu nevyplývá, že by žalobce byl k předložení úředně ověřeného překladu výpisu z rejstříku trestů Vietnamské socialistické republiky do českého jazyka jakkoli vyzván, stav předvídaný § 169 odst. 2 zákona o pobytu cizinců nenastal a na doklad obdobný výpisu z evidence Rejstříku trestů, který žalobcem předložen byl, proto nelze nahlížet, jako by se to nestalo. Na svých webových stránkách žalovaný nutnost předložit výpis z rejstříku trestů spolu s úředně ověřeným překladem neuváděl.
29. Zároveň však v jiných ohledech byla žalobcova žádost kompletní. Úředně ověřený překlad nelze v daném kontextu chápat jako integrální součást náležitosti, bez níž není náležitost vůbec doložena. Uvedené vyplývá již z ustanovení § 169 odst. 2 zákona o pobytu cizinců, ale též z ustanovení § 31 odst. 1 písm. g) téhož zákona, které hovoří o dokladu obdobném výpisu z Rejstříku trestů, aniž by zmiňovalo jeho překlad do českého jazyka. Soud se neztotožňuje s výkladem, podle něhož vada, která nezakládá nepřijatelnost žádosti, musí být odstranitelná na místě; konkrétně stran ověřeného překladu je třeba opět odkázat na ustanovení § 169 odst. 2 zákona o pobytu cizinců. Možnost podat žádost znovu nic na závěrech soudu nemění.
30. Soud proto přisvědčuje žalobci, že za situace, kdy žalobce nedoložil sám od sebe k jinak kompletní žádosti (žalovaný nezmiňoval, že by shledal jiné nedostatky žádosti) také úředně ověřený překlad výpisu z rejstříku trestů Vietnamské socialistické republiky do českého

jazyka, a to na rozdíl od samotného výpisu, byl závěr žalovaného o nepřijatelnosti žalobcovy žádosti poněkud předčasný. K nepřijatelnosti žádosti by došlo až následně za situace, kdy by úředně ověřený překlad výpisu nebyl předložen ani k výzvě správního orgánu. Napadené rozhodnutí je proto nezákonné. Ostatně, zdejší soud již došel ke shodnému závěru ve skutkově obdobném případě projednaném pod sp. zn. 21 A 29/2023.

31. Soud se však neztotožňuje s argumentací žalobce, že žalovaný není oprávněn hodnotit nedostatky žádosti. Jak vyplývá z důvodové zprávy k zákonu č. 222/2017 Sb. (novela zákona o pobytu cizinců), cílem § 169h zákona o pobytu cizinců je zamezit podávání žádostí neobsahujících požadované náležitosti: „*Pokud (cizinec) náležitosti doloží, ale tyto náležitosti, resp. některá z nich, budou mít vady (formální či obsahové), musí již správní orgán žadatele vyzvat k odstranění vad. Cílem ustanovení tohoto písmene je, stejně jako ve stávající úpravě nepřijatelnosti žádosti o udělení dlouhodobého víza, především zamezit předkládání žádostí o udělení dlouhodobého víza bez jakýchkoli náležitostí. Zastupitelské úřady musí zpracovávat množství žádostí podávaných v zahraničí, a proto je vhodné, aby minimálně na zastupitelských úřadech byly žádosti předkládány včetně všech zákonných náležitostí.*“ Postup žalovaného, který zjišťuje vady náležitostí žádostí, aby případně mohl vyzvat žadatele k odstranění vad, tedy naplňuje smysl ustanovení § 169h zákona o pobytu cizinců. Ostatně, takový postup odpovídá účelu institutu nepřijatelnosti žádosti, jenž má vést ke zefektivnění řízení v případech, kdy je zjevné, že žádost v podobě, v jaké byla podána, nemůže být z formálního hlediska úspěšná.

32. Nelze přitakat ani názoru žalobce, že žalovaný předjímal rozhodnutí Ministerstva vnitra o žádosti žalobce. Nepřijatelnost žádosti je zjišťována ještě předtím, než je řízení zahájeno, čemuž odpovídá i bezprostřední vrácení tiskopisu žádosti, předložených dokladů a správního poplatku. Už jenom tím se institut nepřijatelnosti odlišuje od dalších jiných případů, kdy žadatel se svou žádostí neuspěje, jako je zastavení řízení, případně odmítnutí nebo zamítnutí žádosti. Nejedná se o věcné posouzení žádosti. Zároveň dle § 169h odst. 5 zákona o pobytu cizinců v případě podání žádosti u zastupitelského úřadu mu také přísluší zjišťování nepřijatelnosti žádosti, čemuž odpovídal i postup žalovaného v projednávané věci.

VI. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

33. Soud ze shora uvedených důvodů shledal, že napadené rozhodnutí je nezákonné, a proto jej dle § 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s. zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Správní orgán je v dalším řízení vázán právním názorem, který vyslovil soud v tomto zrušujícím rozsudku (§ 78 odst. 5 s.ř.s.).

34. O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce měl ve věci plný úspěch, proto má proti žalovanému právo na náhradu nákladů řízení, jež sestávají ze zaplaceného soudního poplatku za žalobu ve výši 3 000 Kč a z nákladů zastoupení advokátem. Jejich výši soud určil v souladu s vyhláškou Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění účinném ke dni provedení jednotlivých úkonů, a jsou tvořeny odměnou za dva úkony právní služby po 3 100 Kč: převzetí a přípravu zastoupení a sepsí žaloby [§ 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a), d)], paušální náhradou hotových výdajů 300 Kč za každý z těchto úkonů (§ 13 odst. 4) a částkou odpovídající DPH v sazbě 21 % (§ 57 odst. 2 s. ř. s.). Žalobcovy náklady zastoupení advokátem tak činí 8 228 Kč a náklady řízení celkem 11 228 Kč, a žalovaný je povinen nahradit je žalobci ve lhůtě jednoho měsíce k rukám jeho zástupkyně (§ 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve spojení s § 64 s. ř. s.).

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 18. července 2024

JUDr. Ladislav Hejtmánek v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.